

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Η «ΕΛΛΗΣ» ΚΑΙ ΤΟ... ΜΕΛΛΟΝ

Έχετε στο δέμα σας καμιά έλλη; Κυτταχτείτε και διαβάστε συγχρόνως τα παρακάτω, για να μάθετε την τύχη σας.

Οι Βυζαντινοί από το μέρος του δέματός, στο οποίο ήπιαξε ή έλλη, μπορούσαν να προφητεύσουν το μέλλον. Υπάρχει μάλιστα ένα ολόκληρο χειρόγραφο, γεμάτο από τέτοιες προφητείες, το οποίο έδημοσιεύθη στο «Δελτίο της Λαογραφικής Έταιρείας» κι' από το οποίο παίρνομε τις πιο νόστιμες:

«Αν ένας άντρας έχει έλλη στο μέτωπο, αυτό σημαίνει ότι θα γίνει μια μέρα πλούσιος. Όταν την έχει ανάμεσα απ' τα δυο φρύδια, θα πάει γυναίκα έναρτη και όμορφη. Έλλη στο μάγουλο, σημαίνει απόκτηση μεγάλης περιουσίας και δόξης, στο χείλι φτώχεια, στο πηγούνι καλοπέραση, και στ' αυτιά δυστυχία.

Επίσης, όταν ο άντρας έχει έλλη στο σάβρα, θα γίνει πλούσιος κι' εύτυχης και όταν την έχει στη μασχάλη, θα πάει γυναίκα πλούσια και φρόνιμη.

Εάν η έλλη είναι στο χέρι, αυτό σημαίνει απόκτηση πολλών παιδιών, στο στήθος είναι προειδοποιητικό φτώχειας και στο μέρος της καρδιάς, χαρακτηριστικό ποτηρίας και κακουργίας.

Αν πάει μια γυναίκα έχει, σ' όποιονδήποτε μέρος του σώματός της, καμιά έλλη χρώματος άνοιχτού καστανού, σημαίνει ότι θα πάει άντρα πλούσιος και όμορφος. Αν έχει μαύρη έλλη στο μέτωπο, ή τύχη της προβλέπεται λαμπρή: Θα παντρευτεί μεγατόνα, θα τιμηθεί και θα δοξαστεί πολύ. Έλλη στο μάγουλο σημαίνει έρωτικές κατακτήσεις, αλλά και περσιότητες. Έλλη στο χείλι είναι ένδεικτικό κακοτρότου χαρακτήρος. Όταν η έλλη είναι στο πηγούνι, σημαίνει άτυχια στο γάμο, φτώχεια και οικογενειακές τραγωδίες.

Αντιθέτως ή γυναίκα που έχει έλλη στη μασχάλη, μπορεί να είναι βεβαία ότι θα εύτυχη στο γάμο της και θ' αγαπηθεί πολύ από τον άντρα της, ο οποίος θα της είναι αιώνιως πιστός και άφοσιωμένος.

Αν έχει την έλλη στο πόδι, σημαίνει ότι θ' απόκτηση πολλά άγούρια, και στο χέρι, πολλά κορίτσια.

Τέλος, ή γυναίκα που έχει την έλλη στην πλάτη, πρέπει να είναι βεβαία ότι θα πραγματοποιήσει τα πιορότερα νεανικά της όνειρα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΩΣ ΑΝΑΙΣΘΗΤΙΚΟΝ

Ένας Αμερικανός ηλεκτρολόγος ανέκαλυψε ότι τα ηλεκτρικά ρεύματα, όταν μεταβιβάζονται σε φρισμένη ποσότητα κι' έντασι, μπορούν να καταστήσουν το ανθρώπινο σώμα άναισθητο στους πόνοους, στο κρύο και στη θερμοότητα. Ένεργούν έπιδράση όπως και τα ισχυρά άνασθητικά.

Ο ηλεκτρολόγος αυτός έκανε σχετικά πειράματα στον έαυτο του, μεταβιβάζοντας τέτοιου είδους ρεύματα στην πλάμη του, την οποία τρίπτει κατόπιν με βελόνη, χωρίς να αισθανθεί τον παραμικρότερο πόνο.

πάρη στο θάσο του.

Άφου έμεινε άνεργη κάμποσους μήνες, ή Ρουθ, στο τέλος, μάζεψε τις λίγες οικονομίες που της είχαν άπομεινει — χίλια δολάρια περίπου — κι' έφυγε κι' αυτή για το Χόλλυγουντ, για να βγη στον κινηματογράφο.

Μα δεν θέλησε να ζητήσει τη συνδρομή του συζύγου της γι' αυτό. Δεν ήθελε να χροστώνη σ' αυτόν την ανάδειξή της. Έτσι όμως κάθησε επί δεκαοχτώ ολόκληρους μήνες χωρίς δουλειά στο Χόλλυγουντ, ξεκομίζοντας τα χίλια της δολάρια. Κι' όταν πειρά τα χρηματά της σάβησαν κι' έφτασε στο άποχλωρό, είχε την καλή τύχη να συναντήσει τον κομωξωοικονομικό ήθοσο Έμιλ Γιάννιγκς. Άπ' την πρώτη στιγμή που την αντίκρισε, ο Γιάννιγκς έμεινε χαταμαγεμένος απ' τη μεγαλοπρεπή όμορφη της και της ζήτησε να πάει μαζί του ως πρωταγωνίστρια στην ταινία «Η άμαρτία των Πατέρων».

Η Ρουθ δέχτηκε και βγήκε έτσι στον κινηματογράφο.

Δεν πέρασε πολύς καιρός κι' έπεράττισε ο διωλών. Συνέθε κι' αυτό για την καλή της τύχη.

Η Ρουθ ήταν ήθοσοιός του θεάτρου, ήξερε άπαγγελία, είχε θαυμασία φωνή κι', επί πλέον, τραγουδούσε υπέροχα. Στην πρώτη όμιλούσα ταινία «Η κυρία Χ...» που πρωταγωνίστησε, άναγωνιότερα ως ή μεγαλύτερα ντίνα του Όμιλόντος. Η φήμη της διαρκώς μεγάλανε, ενώ, αντίθετως, ή φήμη του συζύγου της, του Ράλφ Φόρμις, έσβηνε διαρκώς. Αυτό έγινε ατία να χωρίσουν, άνεπισήμως, χωρίς διαζύγιο.

Όσοτος, έμειναν καλοί φίλοι, δειπνούσαν συχνά μαζί, έκαναν έξορμίες με το αυτοκίνητο.

Τελειάη ή Ρουθ άνακάλυψε, όπως γράφομε στην άρχη του άφθου αυτού, τον Τζωρτζ Μπρέντ, και για να μπορέσει να τον παντρευτεί, πήρε διαζύγιο απ' τον Ράλφ Φόρμις. Αυτή είνε, εν συντόμη, ή ιστορία της όραίας βεντέτας του Χόλλυγουντ.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΝΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Πώς ο Σκάρλετ έδωσε από παιδί δείγματα του ταλέντου του. Τό νεκροταφείο των ζώων. Πώς έγινε νεκροθάφτης της Άγγλικής άριστοκρατίας. Τα άστειά και ή επικήδειο του Σκάρλετ. Η φίλια του με τον Σαίξπηρ. Πώς έσκαψε μόνος του τον τάφο του, κτλ. κτλ.

Έχουν κι' οι νεκροθάφτες τον βασιλέα τους, τον άνθρωπο που δόξασε και λάμπρινε το θλιβερό και άποχρυστικό επάγγελμά τους. Και ο βασιλιάς αυτός των νεκροθαφτών ήταν ο Σκάρλετ, ένα από τα πιο ένδιαφέροντα και περιεργα πρόσωπα της ιστορίας της Άγγλιας στον 16ο αιώνα.

Ο Σκάρλετ γεννήθηκε το 1494 σ' ένα μικρό χωριό του Νόρφωκτον. Όλες ή εξέχουσες φησιογνωμίες των αιώνων έδειξαν από τα παιδικά τους χρόνια την ιδιαίτερη κλίση τους. Έτσι κι' ο Σκάρλετ, από μικρό παιδί, γυρνούσε στα βουνά και τις χαράδες του τόπου του, ψάχνοντας να βρη πτώματα γαπιών και σκύλων, που τάθησε κατόπιν σ' ένα ειδικό κομητήριο, έξω από το χωριό του. Τα παράξενα αυτά γούστα του έφιναν άφορηά ή τον άποφύγοναν τ' άλλα παιδιά. Μα και ο Σκάρλετ δεν έδειχνε ένθουσιασμού από τη συντροφιά τους. Άγαπούσε τη μόνωση και τη σιωπή.

Σέ ήλικία 18 ετών, ο Σκάρλετ ανέλαβε επίσημως το καθήκον του νεκροθάφτου του χωριού του. Είχε δώσει κόλλας έξετάσεις της νεκροθαψτικής του τέχνης και το κοινοτικό συμβούλιο κατάλαβε πως θα ήταν κρίμα να μη χρησιμοποιήση το ταλέντο του. Μα ή κίνησις στο μικρό κομητήριο του χωριού ήταν πολύ περιορισμένη και ο Σκάρλετ έπληττε θανάσιμα από τεμπελιά. Για καλή του τύχη, πέρασε κάποτε από το Νόρφωκτον ο βασιλεύς Έρρίκος Η'. Ο Σκάρλετ παρουσιάστηκε τότε μπροστά του για να του άποβάλη τα σέβη του και ο βασιλεύς έμεινε τόσο ένθουσιασμένος από την... άσχημα και το όπιακό πνεύμα — κυριολεκτικά μακάθριο πνεύμα — του νεκροθάφτη, ώστε τον ρώτησε τι έπιθυμία είχε για να του την εκπληρώση άμέσως.

—Να με πάρете νεκροθάφτη στο Λονδίνο, Μεγαλειότατε! του άποκρίθηκε χωρίς διαταγή ο Σκάρλετ.

Ο βασιλεύς γέλασε με την άξιοση του Σκάρλετ. Δεν του άρνήθηκε όμως τη χάρι που του ζήτησε. Κι' έτσι, ύστερ' από λίγον καιρό, ο Σκάρλετ βρισκόταν έγκατεστημένος στο κεντρικό κομητήριο του Λονδίνου. Τα δεινρα του Σκάρλετ είχαν πραγματοποιηθεί επί τέλους! Ήταν εύχαριστημένος από τη ζωή του... Η δουλειά δεν του έλειπε ποτέ! Και είχε να κάνει τις περισσότερες φορές, με πτώματα άβρα, άριστοκρατικά. Όταν ο πελάτης του άνηκε στην άνωτάτη άριστοκρατική τάξη, ο Σκάρλετ τον περιεβαλλε με ιδιαίτερες προτιμήσεις. Φρόντιζε να είναι ο τάφος όσο το δυνατό πιο άνετος κι' ευρύχωρος, να είναι το χώμα καθαρό, χωρίς πετραδιάνα ή άκαθαρσίες. Κι' επειδή ο Σκάρλετ ήταν συνήθως μεθυσμένος, φαντάζεστε πειά τι άνοησίες έλεγε ενώ έκατέσθε στο πένθυμο έργο του!... Άλλοτε όμως έλεγε λόγια θαυμαστά για το φιλοσοφικό τους βάθος.

Ίστορικός παραμυθε ο σύντομος επιζήλιος που έξεφώνησε ο Σκάρλετ στην Κατερίνα, σύζυγο του βασιλέως Έρρίκου Η', ενώ την κατέβαζε στον τάφο:

— Ένα όραίο πνεύμα πέταξε στον ούρανο κι' ένα όραίο σώμα κατεβαίνει αυτή τη στιγμή στον κρύο τάφο! Δεν ξέρει κανείς ποιά από τα δυο να λυπηθή περισσότερο...

Ο μέγας τραγικός ποιητής Σαίξπηρ είχε ιδιαίτερη φίλια με τον νεκροθάφτη αυτόν. Συχνά πηγαίνανε μαζί και πίνανε κρασί. Ο Σκάρλετ διηγόταν στον ποιητή διάφορα άνεξήγητα και ιστορίες από τη ζωή του. Τον Σκάρλετ μάλιστα είχε ύπ' όψει του ο Σαίξπηρ όταν έγραψε την περίφημη σκηνη των νεκροθαφτών στον «Άμλετ».

Τα χρόνια πέρασαν κι' ο Σκάρλετ βαρύνθηκε με τη ζωή.

Μια μέρα πήρε το φτυάρι και το τσαπί του, τράθηξε σε μια γωνιά του κομητηρίου κι' άρχισε να σκάβη ένα λάζκο.

— Ποιόν θα θάψω; τον ρώτησε ένας φίλος και πεινούσε από μπροστά του.

— Ο τάφος αυτός είνε για μένα! του άποκρίθηκε ο Σκάρλετ. Καταλαβαίνω πως λίγη ζωή μου μένει ακόμα. Είμαι πολύ γέρος πειά. Πράγματι, ήταν τότε έβδομηντα τρισάρον έτών.

Αυτό όμως δεν τον άποτόρησε να ζήση άλλα είκοσι χρόνια και να θάψη, κατά το διάστημα αυτό, μερικά ακόμα χιλιάδες νεκρών. Στο μεταξύ όμως, δεν έκανε να περποείται τον τάφο του...

Ένα πρωί έψαξαν να τον βρούν στο κομητήριο. Μα του κάκου. Ο Σκάρλετ είχε γίνει άφαντος. Τέλος, κάποιος από την υπηρεσία του νεκροταφείου σκάφτηκε να πάη να ρίξη μια ματιά και στον τάφο του. Και βροίκαν τον νεκροθάφτη έπαλιωμένο εκεί μέσα — νεκρό. Ο Σκάρλετ είχε καταλάβει να πλησιάζουν ή τελευταίες στιγμές της ζωής του και πήγε και πλάγιασε στον τάφο του που τον περιεόταν είκοσι ολόκληρα χρόνια — για να θάψη μόνος του και τον έαυτο του, άφου έθαψε τόσον άλλον κόσμο!...

Ο Σκάρλετ.